

[Finansministeren]

tioner under Tjenestemændenes Fællesudvalg. Det er CO I, CO II, det er LC og det er AC. Det vil sikkert kun bestyrke hr. Knud Lind yderligere i, at det er rigtigt, at fremskridtpartiet har givet forslaget sin tilslutning, og her ser fremskridtpartiet rigtigt. Fremskridtpartiet er en helt naturlig forslagsstiller til dette forslag. Det ligger i helt klar forlængelse af fremskridtpartiets krig imod de offentligt ansattes organisationer. Derfor forstod jeg udmærket, at det ikke bekom fru Lone Dybkjær vel at være medforslagsstiller sammen med hr. Knud Lind. Det kunne jo have været undgået.

Jeg er enig med fru Lone Dybkjær i, at der ikke er noget mærkeligt i, at organisationerne er imod dette forslag. Nej, det er der ikke, det er helt naturligt. Det er organisationerne, der har taget initiativet i samarbejds-spørgsmål. Det er dem, der har rejst samarbejdsudvalgssagen. Det er dem, der har ført den igennem. Det er dem, der har forhandlet sig til et resultat. Det er organisationerne, der har gjort alt arbejdet. Derfor er der ikke spor at sige til, at de er imod det forslag, der her er fremsat.

Jeg ved ikke, om hr. Knud Linds indlæg i anden omgang skulle forstås således, at folketinget også skal fastlægge regler for, hvordan organisationerne skal vælge deres ledelse, for så er det jo et ordentligt indgreb i organisationsfriheden, hr. Knud Lind er gået i byen efter.

Hr. Bertel Haarder citerede Biblioteksbladet og fandt heri støtte for sin tilslutning til det forslag, hr. Bertel Haarder sammen med andre har stillet. Nu forstod jeg også, at det politiske indhold i hr. Bertel Haarders citat ikke bekom ham vel. Jeg går ikke ud fra, at vi skal høre hr. Bertel Haarder motivere en uvilje imod, at regeringen forhandler med landbrugets organisationer fremfor med uorganiserede landmænd, med et citat fra Andelsbladet, for dér vil hr. Bertel Haarder næppe kunne finde noget, der strider imod hans politiske opfattelse.

I øvrigt mente hr. Bertel Haarder, at organisationerne ikke har medarbejderne bag sig i den måde, de bruger kontingentet på. Det er jo et synspunkt, man kan sige meget om, men det finder ikke støtte i medlemsstatistikken, hvor organisationstilslutningen er stigende.

Og så forstod jeg, at hr. Bertel Haarder forsøgte at føre bevis for, at man i realiteten kun kan blive forfremmet, hvis man er medlem af en organisation, og det bevis forsøgte hr. Bertel Haarder at hente i en damebrevkasse. Derfor bliver jeg nødt til at sige, at man selvfølgelig kan blive forfremmet uanset organisationsforhold.

Hr. Bertel Haarder gik ligesom ud fra, at hvis et underudvalg nedsættes af et samarbejdsudvalg, så kan de uorganiserede ikke blive repræsenteret. Dertil kan jeg sige, at det er forkert i teorien, og det er det også i praksis.

Jeg vil afslutningsvis sige, at denne sag drejer sig om noget forholdsvis enkelt. Den drejer sig om, at folketinget må vælge. Man kan ikke få alting. Man kan ikke på samme tid angribe organisationernes og langt den overvejende del af medarbejdernes interesser og tro, at man kan påkalde og forlange og kræve de samme organisationers og de samme medarbejders positive samarbejde i samarbejdsudvalget. Hvis folketinget vælger det foreliggende beslutningsforslag, så vælger man samtidig at ødelægge samarbejdsudvalgssystemet, og man vælger at ødelægge samarbejdet mellem medarbejdere og ledelse i den offentlige sektor, og man gør det på grundlag af et forslag, som er udtryk for en utrolig proportionsforvrængning. Det vil jeg ærlig talt som offentlig arbejdsgiver meget stærkt advare folketinget imod.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Hvis det er proportionsforvrængning, hvorfor så gøre så meget ud af modstanden mod det?

Til det andet spørgsmål, om det skulle være tilladt samarbejdsudvalget at lade ikke-organiserede sidde i underudvalg, vil jeg sige: ja, selvfølgelig er det tilladt. Men når de ikke-organiserede ikke kan få lov at sidde i samarbejdsudvalget, og det må de altså ikke ifølge finansministeren – der står: adgang forbudt – tror finansministeren så, at man i samarbejdsudvalget vil begynde at udpege ikke-organiserede til underudvalg? Der findes altså eksempler på det. Men hvis man nu besluttede sig for, at man alene ville have organiserede i disse underudvalg, ville det så være forbudt? Det er et spørgsmål til finans-